

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIÒDIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any III

TORROELLA DE MONTGRÍ 8 de Juliol de 1917

Núm. 61

LA QÜESTIÓ DE L' AIGUA

Una molt fonda perturbació i disgust ha produït, la recent interrupció que ha tingut el servei d'aigües potables de abasteixement de Torroella.

Es natural que aixís sigui, tractant-se d'un servei de tanta importància i que significa satisfacció a primordials necessitats.

Com que 'ns debem a la serietat abans que altre cosa, no podem seguir els rumors i les maledicències públiques que es propalen amb lo qual, nosaltres, que tenim just concepte dels deures que amb la col·lectivitat se contrauen, donem un exemple de seriós procedir a la mateixa Empresa particular d'Aigües Potables.

Volem creure i esperar que serà aviat restablert el servei d'aigües, car d'altre sort els interessos col·lectius quedarien burlats, i sigui qui vulgui el que crei aquets interessos, quan se crean son sagratíssims.

I molt més si el poble els ha guanyat i merescut.....

■ ■ ■ ■ ■

DECÀLEG DEL BON TORROEL·LENC

II. - Estimar la terra que'ns sustenta

Segón manament del perfecte ciutadà: ESTIMAR LA TERRA QUE'NS SUSTENTA.

Aquest manament enclou tot un tractat de civisme i gairebé resumeix tots els demés.

Estimar la Patria es un dels primers atributs i deures del home. Estimar la Patria amb un amor inefable i coratjós, es una suma de ciutadanes perfeccions.

La Patria es la TERRA QUE'NS SUSTENTA, aquella on hem obert els ulls a la llum, i que vé definida per l'extensió de les característiques de la terra immediata que trepitjém, a les altres terres.

Més clar: la Patria per tot *bon torroellenc* es aquella terra que té amb Torroella una mateixa fessomia espiritual i col·lectiva.

D'aquí que la nostra Patria sigui *Catalunya*, perque a ella ens uneix uns vïncles comuns de llengua, d'etnografia, de costums, d'història, de geografia, d'art.....

Si estimem com cal a Torroella, havem d'estimar amb amor *inefable* i *coratjós*, que deiem abans, a Catalunya que no es més que una maravillosa extensió de Torroella; millor dit, dintre la *Catalunya*, hi viu la nostra vila, com el contingut en el continent, com el fill en les entranyes pròdigues i maternals.

Estimar a la Patria Catalana, es doncs per tot bon torroellenc un deure tant primari, com el de *honorar la nostra vila*.

Estimarém a Catalunya buscant la seva major ascensió per demunt de tot, i buscarem aquesta ascensió màxima, procurant disposar el nostre esperit en rebre sempre amatent el contacte i el testimoni de tot lo que a Catalunya se refereixi.

Aixís estimarém a Catalunya, fent-nos mereixedors de haver nascut en aquesta terra generosa i excelsa. Estimarém a Catalunya conrenant per demunt de tot les seves coses; enaltint les seves glories, estudiant la seva història i amb ella amaranant-nos de sant patriotisme; usant sempre amb la major cura i perfeccionament la llengua sacrosanta; divulgant les seves excel·lències; propagant el tresor esperitual del poble català; fomentant el dipòsit ideològic del *Nacionalisme*, encarnació perfecte i única de la Catalunya del passat i del present, i sobretot de la Catalunya del futur.

D'aquella *Catalunya gran* qual *Imperialisme* ha d'abasagar tota l'amplitud del Mediterrani, i regnar en l'Univers com un astre de primera magnitud.

PONS

Amb la més fonda pena tenim que donar compte de la defunció del preclar patrici En Francisco Monsalvatje.

Bon amic de la nostra obra ens feu ofrena de bon nombre de ses obres remetent-nos amb la més lloable constància publicacions i revistes. La seva generositat envers nosaltres feu que'l nombressim soci honorari de l'Ateneu.

No cal dir amb quin dolor hem rebut la trista nova. Enviem el més sentit pésam a sa distingida família i fem nostra la necrologia que publicà *Diario de Gerona*:

ELS QUE MOREN

Francesc Monsalvatje i Fossas

«La mort, se n' ha endut del nostre mortal acompanyatge a l' il·lustre amic i home de múltiples mereixements don Francesc Monsalvatje. (A. C. S.)

Per a téixir una corona digna de son record, ens foren menester les paraules més assenyades i madures de la lloança.

La personalitat de don Francesc Monsalvatje, és de les que ultra-passen la de tant cosistents. Era un home representatiu, adornat de virtuts i merits, i armat d' una forta cultura que li guanyà el respecte de les mes serioses associacions culturals de casa nostra i de l' estranger.

Les virtuts religioses i morals de l' il·lustre amic que plorem, foren palesades en moltes ocasions, informant elles tota la seva vida profitosa i estimulant. En l' ordre de la ciutadania, fou un perfecte complidor de les cíviques virtuts, ja sigui en el governament, ja sigui en la condició de simple ciudadà.

Altres poden parlar, amb caràcter, de aquest caire interessant de la vida de l' il·lustre home que ha mort.

Modestament, en força de la cristiana estimació, no podem desatendre'ns avui d' oferir al qui ha transitat a millor vida, la palma del record literari.

Don Francesc Monsalvatje en l' ordre de coses literari, fou també més que un home, una institució. La seva ploma, agermanant-se a la fecunda iniciativa i discurs de son enteniment complex, resuscitá les antigues maravelles, amb perdurable esplendor de record.

Pacient recercador bastí la historia de castells monestirs i baronies, deixant les seves obres com a completíssims documents d' historia impresindibles a tota ulterior recerca i fonts perfectes de documentació.

El seu estil era planer i afable com la seva persona, sense estar desposseït de secretes emocions, la seva prosa era la de l' historaire qui, a mes, del plaer que acompanya a la recerca, sabia agermanar-

nar-hi la dolça i viscida emoció de l' aimador qui broda la troballa amb la càlida expressió amorosa, ¡Deu l' hagi perdonat!

Els qui aprenguerem del seu exemple a treballar, i ens adoctrinarem en la saviesa de sos estudis i investigacions, guardem per ell la viva essència del record, i no tinguem oblit de dir una pregària pel seu etern benestar al Cel.—Lluís G. Pla, prevere.»

■ ■ ■ ■ ■

L'EMPORDÀ

- - - INTENT DE SÍNTESIS DE SA FORMACIÓ SOCIAL

Ben coneguda es la poesia del mai prou plorat Maragall, posada en música amb ritme de sardana per en Morera, que porta per títol «L'Empordà».

El poeta al fer nàixer la nostra comarca del maridatge del pastor fill de la muntanya amb la sirena filla del mar, no fa altra cosa que idealisar la realitat.

En els temps històrics més reculats, millor dit, en els temps anteriors a la Historia, una corrent emigratoria portà a la península ibèrica un poble procedent de l'Àfrica, regió que havia recorregut de llevant a ponent seguint la ruta del desert. Un altra corrent emigratoria empenyia els homes del Càucàs a les estepes húngares franquejant les Portes de ferro, i remontant el Danubi, després d'una estada a Baviera s'estenien per les Galies, penetrant una part d'ells en la Península pels colls dels Pirineus.

Ja s'haurà comprés que'm refereixo als ibers i als celtes.

Moltes lluites degué haver-hi entre uns i altres, ja que en el centre de la península es barreigen els celtes amb els ibers i la presència d'aquets en els Pirineus i el migdia de les Galies es incontestable.

En temps també antiquíssims també altres pobles més civilitzats seguien la ruta marítima, poblant les rieres del Mediterrani. Les expedicions dels uns eren mogudes per fins exclusivament comercials; altres navegaven en busca de terres per establir-s'hi, fent-se també més o menys comerciants; i ja desde els primitius temps s'intentà una lluita pel domini del mar, entre els fenicis de Sidón i alguns pobles de raça pelàstica, lluita que sostingueren després els fenicis de Tir i els grecs, i darrerament els cartaginesos i els romans.

En la costa catalana fou molt antiga l'aparició dels pobles civilitzats.

Un dels quals de raça semítica, probablement fenícia, o de no ésser aixís, arribat amb naus fe-

nicies, si be vingué probablement amb el fi de comerciar, s'hi establí d'una manera definitiva, acon-teixement que pot ser algú dia es demostrarà que fou degut a la caiguda de Sidón. Aquest po-ble barrejant-se amb l'element iber tingué prou força per resistir les invasions cèltiques, ja que, malgrat sostenir alguns el contrari, no 's troba ape-nes rastre de l'influència cèltica en tot el litoral Mediterrani.

Els indígetes, nom donat pels romans, als pobla-dors del nord-est de Catalunya, son, doncs, el resultat de la barreja dels ibers predominantment pastors, raça conservada amb més puresa en les munta-nyes, amb els semites comerciants arribats per mar. El pastor s'havia juntat amb la sirena.

Les colònies gregues d'Empuries i Roses, absor-vida prompte aquesta per aquella, no dominaren el país: més que colònies foren factoríes comer-cials, i cap influència ètnica deixaren. Recordis que Empuries era formada per dues ciutats: una grega i l'altra indígene.

Peró si la influència ètnica fou nula, no aixís la influència cultural exercida pel medi del comerç, i en part també per l'agricultura, contribuint aques-ta part, encare que de menys importància que aquella, a la major estabilitat de les relacions en-tre els indígenes i els estrangers: i an aixó ha de atribuir-se la diferència principal entre les colo-nies gregues i les fenícies i cartagineses.

En aquestes últimes no s'hi establien les fami-lies d'una manera definitiva; no s'hi anava més que a fer fortuna; el país dels voltants era explotat; no tocava els beneficis de la civilització.

Els grecs feren també com els fenícis i cartagi-nesos; però quelcóm més agricultors, ensenyaven els conreus que ells coneixien, procurant treure'n per aixó el millor profit com a bons comerciants i es per aquesta causa que, encare que poca, exer-ciren alguna influència, mentres que la dels feni-cis fou completament nula, no quedant d'ells cap monument artístic i literari, malgrat ésser els in-ventors de l'alfabet.

La sirena grega comunicá quelcom seu al pas-tor iber, ja més o menys influenciat pels fills d'ell i la sirena semita.

Els romans entraren a Cata-unya per Empuries, nova influència vinguda pel camí del mar, que dona per resultat el progrés agrícola del país; progrés que en la edat mitjana fou degut a la munta-nya, on habitaren els monjos que tantes terres ermes convertiren en laborables.

La muntanya refugi dels pobles expulsats de la plana, conserva 'ls tipus ètnics en sa puresa: avui encare, anatòmicament considerats, son d'una ma-teixa raça 'ls pobladors de l'Atles i 'ls dels Piri-neus; però les diferents maneres de viure formen diferents tipus socials.

Quant els montanyesos no poden viure exclusi-

vament del pastureig i's veuen obligats a fer-se agricultors, desfán les comunitats familiars, adqui-rint gran relleu l'independència individual; i com les explotacions agrícoles han de ser necessàriament reduïdes s'imposa l'emigració essent lo caracte-rístic que l'emigrant té molt viu l'esperit d'independència i 'l conserva molt temps en la plana.

La corrent emigratoria de la muntanya en la pla-na dura encare i no es probable que s'aturi mai. L'Empordà rep continuament els fills de la munta-nya; i aixó fa que's mantingui amb força el tipu fa-miliar tradicional de Catalunya, que un estudi so-cial demostraria que's producte de la muntanya.

Pro'l mar segueix exercint la seva influència en-care que no'ns envii pobles comerciants que vin-guin a explotar-nos.

Del mar i de les indústries pròpies d'ell viu una part de la població ampurdanesa; i les nostres cos-tes al pagés va a tirar l'art i coneix alguns enginys de pesca; i no manquen mariners que conreen la vinya amb veritable amor.

Al mar es degut el caràcter comercial de molts dels nostres pagesos, per lo que ha contribuït a la especialització de conreus avui més accentuada pel gran desenvolupament dels transports.

Al mar i a la muntanya fou deguda la construc-ció de vaixells desapareguda quant la muntanya quedà sense fustes.

I a la muntanya i al mar es deguda l'indústria suro-tapera aquella la feu naixer danant-li la pri-mera matèria; aquesta ja feu desenvolupar facilitant la sortida dels productes manufacturats, i la vin-guda de la primera matèria quant amb la del país no n'hi ha hagut prou.

L'influència de l'una i de l'altra 's manifesta amb el caràcter i en la manera d'ésser.

La muntanya com he dit ha produït el tipu fa-miliar fonamentant en l'independència i en el aïllament; el mar ha desenvolupat l'esperit de sociabilitat.

Un i altre caràcter que es troba fusionat amb nostres famílies pageses: accentuant-se l'aïllament com més ens acostem a la muntanya y predomi-nant la sociabilitat com més aprop es el Mar, i com més sociables, més oberts més francs.

Molt se presta el tema per desenvolupar-lo am-pliament; més traspassaria els límits de l'article.

Vull sols fer constar abans de finir que malgrat no ser propi l'ambient de la plana i de la costa per la conservació del tipu familiar tradicional a Cata-lunya, se troba fonament arrelat en la pagesia i predomina en moltes viles. Indubtablement l'influen-cia de la muntanya es més fonda: la del mar es més superficial perquè la muntanya no para d'enviá 'ls seus fills a la plana, i la mar ja no'ns dona les si-renes: les que'ns enviá s'entornen; no fan més que passar.

MARTÍ ROGER I CROSA

UNA MEMORIA INTERESSANT

LES MUNTANYES
- DE TORROELLA

(Avabament)

SEPTIMA. Ja hem dit que les dunes cobreixen part de la muntanya gran extenguent-se de N. a S. i al sortir d'aquesta per el conegut «Coll de les sorres» continúan cap al S. un quilòmetre i mitj, invadint a la dreta o sigui per l'O. de la duna, la horta de'n Reixach. Casí en tot el limit N. de la muntanya hi ha sorres voladores, no habentse propagat tan l'invasió, a causa de la gran pendent del terreny i al cultiu de la vinya. La repoblació de que ens ocupem posa a l'extensa vega de Torroella a cubert dels incalculables mals, que amb el temps, ocasionarán dites dunes.

VUITAVA. Si's prohibís en absolut l'entrada del bestiar a la muntanya i 's privessin les rompudes, amb sis o vuit anys se cubriria de vegetació les quatre quintes parts de la muntanya dominant la garriga; poguent assegurar que no seria difícil la repoblació amb pins i com especies subordinades alzina i roure. Per aixó convindria establir un viure a la vega de Torroella, acn hi ha bons terrenys de regadiu.

NOVENA. No hi ha dubte que les muntanyes de Torroella, en mans dels particulars, continuarien esquilmant-se, doncs a causa del preu excessiu de la llet de cabra, augmentaria el nombre de bestiar que se introduïx a pasturar.

La cassa seria un dels aprofitaments a que, amb preferencia es destinaria la muntanya.

DESENA. Repoblada la muntanya, el poble de Estartit estaria surtit d'aigües potables, amb lo que augmentaria la població, i per les excelents condicions de sa extensa plaja per a pendrer banys se convertiria en un dels llocs de recreu més concorreguts de Catalunya, i probablement d'Espanya; seria, potser per a Catalunya lo que Sant Sebastiá per a el Nort.

ONZENA. La muntanya gran domina part del important golf de Rosas, el de Estartit i Pals; te enfront, a uns 600 metres al E. les illes Medas, que hi ha instalat un far de tercer ordre i están fortificades. Per aquestes raons seria exposada en épokes de guerres amb l'extranger el que aquesta muntanya passés a mans d'un particular. En aquest sigle (XIX) varen donar a coneixer prácticament els francesos que la muntanya de que ens ocupem dominaba les expresades illes, doncs empassaren alguns canons en el lloc conegut, desde llavors per «Bateries», amb el fi de apagar el foc, i destruir els pabellons i magatzems d'aquelles illes.

DUODECIMA. El poble está escás de llenyes i fustes i amb la repoblació estaria bastant surtit.

DECIMATERCERA. Es creensa vulgar a la població que la muntanya, per ésser casí pelada, i les sorres, impedeixen o allunyen la pluja; i aixís passa moltes vegades, doncs a causa del gran calor que radian i reflexan, principalment la primera, la calissa i les sorres augmentan molt la capacitat de saturació de l'aire, i en contes de condensar-se els vapors continguts en les corrents d'aire que passen per sobre del terreny, se disolen. Aixó se veu molt sovint a l'istiu.

Confinant amb la muntanya gran i al O., existeix un altre muntanya de igual terreny i produccions; coneguda per «Muntanya petita» també de la vila de Torroella, quina extensió no baixará de 400 hectaries, i en ella existeix el planell «Montgri» coronat per el castell d'aquest nom, que altres anomenan de Santa Caterina. El nom «Montgri» el derivan uns, del que tenia un senyor feudal que's deia *Mombris*; i altres el derivan, i creyem mes verosimil l'emiliologia, de l'expressió *mont-gris*, o sigui muntanya grisa, per el color gris que te la calcaria de que está format el cim.

La denominació de Santa Caterina fa referencia al santuari d'aquest nom que hi ha al N. E. del Montgri.

Aquest castell fou construït, segons E. de Mariátegui, a últims del segle XIII, per ordre del rei D. Jaume II, de 28 de Maig de 1294, habent dirigit la construcció l'arquitecte Bernat de Lliví, i estava acabat en 8 de Juliol de 1301.

A pocs metres de la fatxada S. de l'hermita de Santa Caterina hi ha una gran extensió de pi bord i llorer, que s'ha conservat per considerar-se terreny del santuari, i que demostra la possibilitat de convertir en pineda gran part de la muntanya.

El susdit castell te la seva planta quadrada de uns 25 metres de costat, amb terres rodones en ses angles i construït de pedra picada molt ben treballada, habent desaparegut els pisos interiors i estant escapçades algunes torres. Si's repoblara la muntanya petita podria utilitzar-se, aquest castell, fent-hi les reparacions convenients, per a observatori meteorològic i casa de guardes.

Seguint la direcció de E. a O. se troba, formant un sol agrupament orogràfic, la «Muntanya de Ullá», que, creiem no figura en el Catàleg, sens dupte per estar gran part romput i ésser de curta extensió, alguna cosa potser se trobaria que encare perteneix al poble que li dona nom si 's fités dit predi. La seva extensió arriba a 100 hectaries.

Tant la «Muntanya petita» com la «Muntanya de Ullá» deurian exceptuar-se de la venda per raó de les fonts que alimentarien si's repoblessin, com per lo relatiu al clima i alguns de'ls extrems de que 'ns hem ocupat al parlar de la «Muntanya gran».

PRIMITIU ARTÍGAS

Per la traducció, E. Viñas

Secció Agrícola**L'ENGREIX DE PORCS****Nou resultat obtingut en el "Mas Rosa"**

Diu l'adagi, que l'experiència es mare de la ciència; i no hi ha dubte de la veritat que encloou aquest pensament. Per aixó si'l meu entusiasme per a l'engreix de porcs es tant gran, no es pas degut a fruit de tontes o extranyes cavilacions, si no que's creat en mi en virtut de les continuades experiències que he realitzat i segueixo efectuant.

Molts han considerat que la meua insistència en cridar l'atenció de la pagesia, demostrant-li una riquesa que li passa inadvertida i per descuit i ignorància no la recull, ratllava a una situació que podia tenir quelcom de excessiu optimisme i que podia crear enlluernaments gens oportuns davant les crítiques circumstàncies, enlluernaments que portarien a ruinosos fins i que en comptes de sembrar llevar fèrtil, germinarien més escarafalls, més retraiments, perquè 's rebrien molts escarments pels que's llensessin a efectuar engreixades de porcs. No. La meua insistència es partint de la base d'una bona organització en l'engreix; es posseint la tècnica que precisa aquesta ciència i que amb tant bona voluntat vaig exposar en les tres conferències donades al Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

Per a triomfar, per a obtenir un bon rendiment, per a guanyar-hi diners engreixant porcs, no s'ha de fer com s'acostuma per la generalitat de pagesos; comprar bestiar segons els diners que's tenen; donar-li menjar segons també sigui la butxaca; i vendre 'l segons siguin les nostres necessitats. No, s'ha de comprar pensant amb les races; s'ha d'alimentar sabent el valor qualitatiu del menjar que's dona; adivinar la potencia digestiva; i poder d'aprofitament d'entre les millors races, entre els millors individus; i per fi s'ha de conèixer quan ja'l bestiar ha regulat els seus augmentos en carn, amb el consum que fa de farines i son valor.

Per a parlar millor, usaré i donaré a conèixer lo que'ns diu l'experiència.

Com sabrán molts de nostres lectors en febrer passat, vaig donar a llum en la Pàgina Agrícola de *La Veu* el resultat obtingut en una engreixada de sis porcs feta durant l'any 1916. Aquesta fou morta el 7 de Desembre de l'any passat. Vist el resultat tant satisfactori, allavors vaig empendre una nova i més forta orientació. Se tractava de no passar tant temps entretingut per a obtindre un balanç i que aixís com havien sigut 9 mesos i mitj o 10 els ocupats, treballar per a alcansar dobles rendiments— ¿Com s'havien d'obtenir?— Deixant d'engreixar baix mètode extensiu; deixar de comprar mameyllons, prescindir per consegüent de la recría i al contrari, comprar el porc de pastura, ja recriat, de sis, vuit o deu mesos d'edat i sometre-l a un règim doble forsat ultra-intensiu.— Sis engreixades ja se

han efectuat i entre una d'elles, donaré compte de la feta en el Mas Rosa, propietat de D. Antoni Laparte i Ferrer; situat en S. Joan Despi.—

El 16 de Ferrer d'aquest any foren comprats en el mercat de Granollers, dos porcs; rassa yors-hire-pais, tipo mijá; tenien uns set mesos; pesaven aproximadament 45 kilos pes viu; el seu valor fou, portats els porcs a Sant Joan de 82'50 ptes cada hù.

Se'ls aplicá el mètode d'alimentació intensiva que jo cregué convenient, menjant els primers dies, farinassa de tercera, desseguida farina d'ordi i a últims de mars ja consumiren farina de blat de moro.

Gasto 28 Febrer 1 porc 28.5 k. terceres, 2 k. ordi.

El 19 de Mars sofriren la primera pesada en la bàscula alcansant un pes de 77 kilos i donant un perímetre toràcic de 96 centímetres l'un i pesant l'altre 79 kilos i perímetre toràcic 1.01 metro.

El 29, nova comprovació:

1.er porc perímetre toràcic o volt de pit 105 cm.
2.ón » id. id. id. id. 108 id.

Consum del 1 fins al 31 de Mars:

1.er porc 37'250 k. terceres, 51'5 k. ordi, 17'250 kilos moresc.

2.ón porc, 37'250 kilos terceres, 51'5 kilos ordi, 17'250 kilos moresc.

Mes d'Abril, dia 6, tercera investigació:

Perímetre toràcic 1.er porc, 107 centímetres.

Perímetre toràcic 2.ón porc, 113 centímetres.

Dia 16, segona pesada:

1.er porc, 102 kilos, 2.ón porc, 104 kilos.

1.er porc, volt de pit 113 centímetres. 2.ón porc, volt de pit 118 centímetres.

Dia 28 d'Abril, quarta observació:

1.er porc, pes 114 kilos, volt de pit 122 centímetres.

2.ón porc, 123 kilos, volt de pit 125 centímetres.

Gasto del 1 fins al 30 d'Abril:

1.er porc, 51 kilos ordi, 77'500 kilos moresc, i 0'600 kilos sal.

2.ón porc, 51 kilos ordi, 77'500 kilos moresc, i 0'600 kilos sal.

Mes de Maig, dia 17, quinta comprovació:

1.er porc, pes 142 kilos, volt de pit 129 centímetres.

2.ón porc, pes 141 kilos, volt de pit 136 centímetres.

Dia 21. Foren portats al Escorxador de Barcelona venguts a 2'50 ptes. el kilo, donant el segü, felje i peus —segons costum de la comarca—.

Resum general de Gastos del 17 de Febrer fins el 21 de Maig:

Compra 1.er porc 82'50 ptes.	Segon porc 82'50.
Terceres 65'75 k. 19'98	19'98 ptes.
Ordi 135'250 » 42'87	42'87 »
Moresc 156'250 » 56'56	56'56 »
Sal 2'950 » 0'12	0'12 »
12 feixos llenya 2'10	2'10 »
Gastos de cuidar-los	
94 dies a 0'10 cts. dia 9'40	9'40 »

TOTAL. . 213'53 213'53 ptes.

Pesaren els porcs:

1.er 104 kilos útil	2.ón 108 kilos útil
a 2'50 ptes. k. 260 pts.	a 2'50 ptes. k. 270
Gtos. matadero 11'30 »	Gts. matadero 11'30

Rest a útil 248'70 ptes.	Rest a útil 258'70
Cost 1.er porc 213'53 »	Cost del 2.ón 213'53

Benefici. . 35'17 ptes.	Benefici. . 45'17
-------------------------	-------------------

Dono al estudi dels aficionats, aquests datos i 'm reservo per a un nou article el fer comentaris.

JOSEP SECULI ROCA

Gavá 25 Juny 1917.

■ ■ ■ ■ ■

NOTICIES

Ajuntament

Sessió de 5 Juny

Presideix l'Arcalde Sr. Sala i assisteixen els Regidors senyors Creixell, Elías, Viñas, Roense, Galí i Barnés.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Seguint la costúm dels demás anys, s'acorda assistir a la processó del Corpus.

S'acorda quedar enterat del compte del Dipositari del Ajuntament d'ingressos i pagos verificats en el mes de Maig últim important els primers 668'91 ptes. i 2122'40 ptes els últims.

Se presenten els comptes següents:

De D. Joaquim Carbó d'import 43'75 ptes. per 25 bombetes eléctriques per l'enllumenat públic. De D. Pere Massaguer, arcalde del barri de l'Estartit de 40 ptes. per socors facilitats als malalts pobres atacats de verola. De D. Ramón Ors de 18'90 pesetes per materials i treballs de llauner empleats al Jutjat municipal, local dels caballs de la remonta i Casa de la Vila. De D. Venanci Mediñá d'import 153'25 ptes. per materials i treballs de fuster empleats en el Quarter de la Gardia Civil, i de Don Joan Batlle d'import 38'15 ptes. per jornals i materials empleats també en el Quarter de la Guardia Civil. S'aproben les tres primeres i s'acorda expo-

sar les dos últimes al públic per termini de vuit dies.

S'acorda que quedi sobre la taula per estudi l'expedient sobre liquidació de crèdits a favor i en contra del Estat, remés a l'Arcaldia per el Sr. Delegat d'Hisenda de Girona.

Sessió de 12 de Juny

Per indisposició del Arcalde, presideix el Primer Tinent Sr. Creixell i compareixen els Regidors senyors Elías, Radressa, Frou, Viñas, Bofill i Galí.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Se concedeix permís per fer obres de reforma en la casa de la seva propietat del carrer del Marqués de Robert nº. 21 a D. Lluís G. Sallé Pi i a D. Joan Rostey en la seva casa del carrer de Santa Agna del barri del Estartit amb arreglo als plànols presentats i demás condicions generals establertes, i en quant al primer subjectant-se a la linia que li senyali la Comissió de Foment.

El Sr. President de la Comissió de Foment diu que aquesta Comissió després d'examinar la medicció practicada per l'enginyer industrial Sr. Serradell de la parcela sobrant de via pública del plànol d'al·lineació del carrer de San Josep, vá procedir a la medicció de la mateixa trobant una superfície de 90 metres quadrats els que proposa al Ajuntament serveixin de base per la venda de dita parcela. La Corporació conforme amb lo proposat, aproba la medicció practicada, venent-se per lo tant la parcela, al solicitant D. Salvador Matas per la superfície de 90 metres quadrats i quedant anulada la primera medicció verificada per el perit del Ajuntament.

El senyor Galí diu que l'hi extranya molt que l'Ajuntament no resolgui un assumpte de tanta importancia com es l'enllumenat públic, i demana que consti amb acta el seu desig de que en la sessió vinenta se discuteixi i a ser possible resolgui aquest assumpte.

Sessió de 21 de Juny

Assisteixen els Regidors senyors Creixell, Matas, Viñas, Bofill, Galí i Hereu i presideix l'Arcalde Sr. Sala.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

Se dona compta del dictamen presentat per Don

Joan Gispert, perit nomenat per el propietari de la casa n.º 11 del carrer del Safreig manifestant en el mateix que la façana de dita casa pot sostenir-se mitjansant un bon revoc de ciment i sorra a una altura de tres metres derroçant i reconstruint la part que se desvia de les ratlles horizontal i vertical, ja que dita façana té un gruix suficient per sofrir aquesta reparació, s'acorda que passi a la Comissió de Foment per el seu examen.

Se concedeix permis a D. Bernat Rosell per fer obres de reforma a la casa que habita del carrer de la Porta Nova, subjectant-se al plànol presentat i demés condicions generals establertes.

La Presidència diu que la Comissió nomenada per l'estudi de tot lo referent al enllumenat públic, además de les consultes fetes fins la data amb persones tècniques, considera necessari ampliar-les amb altres de reputació residents a Barcelona, i com que aixó implica noves despeses, ho posa en coneixement del Ajuntament per a que resolgui. La Corporació penetrada de l'importància del assumpte, faculta a la Comissió per a que acompanyada del Secretari del Ajuntament vagi a Barcelona, pagant-se els gastos del Capítol 1.er Article 8 del vigent pressupost de gastos.

Sessió de 26 de Juny

Presidaix l'Alcalde senyor Sala i assisteixen tots els Regidors menys els senyors Viñas i Roense.

S'aproba l'acta de la sessió anterior.

S'aproban els comptes del fuster D. Venanci Medina d'import 153'25 ptes. i del ferrer D. Joan Batlle, de 38'15 ptes. per jornals i materials emplejats en el Quarter de la Guardia Civil, les que han estat exposats al públic per termini de 8 dies sense haber-se presentat cap reclamació.

S'aproba també una compte de 9 pessetes per rentar la roba dels soldats de la remonta.

Se nomena a D. Joan Lofra Rasclosa, Sereno de aquesta vila, significat per el Ministeri de la Guerra en R. O. de 12 de Juny.

S'acorda suscriure's a la Tercera Setmana Municipal que tindrà lloc a Barcelona del 2 al 7 de Juliol i concedir permís al Secretari per a que pugui assistir-hi.

S'aproba l'extracte dels acords del Ajuntament del mes de Maig últim.

La Presidència diu que fa alguns dies que les fonts públiques no donen aigua i es degut segons rumor públic a que el propietari de las aigües no

vol donar-ne més; la Corporació tinguent en compte l'importància que per el vehinat en general té aquest assumpte, acorda fer constar amb acta haber vist amb disgust el procedir del propietari de les aigües i utilitzar tots els recursos legals al objecte de proporcionar novament aigua al públic.

De socletat.—L'hermosíssima senyoreta Teresa Murtra, filla del nostra bon amic el distingit propietari Manel Murtra, s'ha examinat de piano en la academia Granados, obtenint la qualificació d'excel·lent.

—Ha arribat a nostra vila el distingit oficial d'enginyers D. Pere Pou, després d'acabar profitosament els cursos de l'Academia.

—El nostre bon amic, el conegut artista Josep M.ª Mascort se troba ja també entre nosaltres.

—Han passat uns dies a la seva casa de Torroella, el distingit farmacéutic barceloní Joan Eugeni Sala acompanyat de la seva bellíssima esposa donya Dolors Matas.

—Hem tingut el gust de saludar an els intel·ligents estudiants consocis nostres Joan Pujades, Pere Climent i Alvar Geli.

Del Sindicat Agricol.—S'ha fixat la dada del diumenge dia 22 del corrent per a la celebració de la Reunió general extraordinaria de socis.

Es segur que en ella hi donará una interessantíssima conferencia sobre l'engreix del bestiar, el distingit publicista D. Josep Séculi i Roca.

Joaquim de Camps Arboix

ADVOCAT

CARRER DE LES BERNARDES, 2, 2on. — GIRONA

Pel·lícula nova.—El passat dijous va projectar-se en sessió privada i en el Cinematògraf Catalunya de Barcelona la pel·lícula titulada «La Verdad» original de nostre distingit amic el notable escriptor En Josep Massó Ventós.

La selecta concurrencia que omplia el local, va aplaudir i felicitar a l'autor calurosament, aixís com als artistes Blanca Suárez i Pep Portes.

Aquesta projecció està destinada a obtenir gros éxit.

Reformes a la mina de Torroella.—Per l'Ajuntament s'ha ordenat fer reformes a la mina que condueix aigües potables a la font de la plaça major.

No cal dir si aplaudim tant important millora.

Un bándol.—Per l'arcaldia s'ha publicat un bándol ordenant el compliment d'algunes mides higièniques.

Suposem que's farà lo possible per a fer efectives les disposicions adoptades.

Electricitat en general. Aparells de cuina i calefacció, planxes, fornets, cafeteres, ventiladors, etc. etc. ————— **Dirigir-se a**

LLORENÇ COVOLINSQUI

De l'Estartit.—Se'ns comunica que dimarts de la setmana passada quatre barcos mercants tingueren de refugiar-se entre el freu i les illes Medes perseguits per un submarí. Dos o tres vegades provaren de sortir pero dessistien de fer-ho creient potser estar vigilats per aquest. Al cap de llarga estona s'allunyaren definitivament.

També s'ha dit, però ens guardarem pla bé de donar-hi fé, que la mateixa tarda va passar un gros barco de guerra remolcant un submarí.

—Per la propera Festa Major s'ha contractat a la coneguda orquestra Peps de Figueres.

—Ha passat alguns dies a l'Estartit nostre suscriptor don Josep Gosálvo acompanyat de sa distingida esposa i d'un nebotet, el fill gran del bon amic nostre en Josep Ramió. De retorn a Barcelona van aturar-se algunes hores a Torroella seguint saludats per nombrosos amics i coneguts.

L'antiga casa **BATLE** se complau en anunciar al públic, que tots els dies de festa durant l'estiu d'enguany, elaborará exquisits **GELATS**. Especialitat en **BISCUITS** **GLACÉ**. :: Els encàrrecs tenen que fer-se ans de les deu del matí.

¡Alerta!—Ja fa alguns dies que una sonàmbula o adivinadora recorre els nostres carrers anant de casa en casa cercant feina del seu ofici.

Entenem complir amb el nostre deure advertint, sobretot als incauts i supersticiosos, que no creguin amb aquestes ximpleres propies de gent ignorant, ja que no són més que males arts per de-

sempiscá els quartos an els pobres ignoscents. Per aixó la llei les persegueix i les condemna.

Esperem que nostres autoritats se preocuparán d'allunyar de nostra vila an aquesta explotadora de la gent senzilla.

Sardanes i balls.—Diumenge passat la cobla «La Lira», va tocar sardanes davant del Café Coll, que's vegeren força animades. Seguidament va celebrar-se ball de societat al mateix local que també estigué bastant concorregut.

Se ven un XARRET i una TARTANA en molt bon estat.

Informará En MARTI VERT.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 2 JULIOL DE 1917

Blat	de 26 a 27 ptes.	quartera
Civada.	de 11'00 a 12'00 «	«
Ordi	de 14 a 15 «	«
Faves	de 19'00 a 20'00 «	«
Esparcet	de 18'00 a 19'00 «	«
Favó	de 17'00 a 18'00 «	«
Besses.	de 20'00 a 22'00 «	«
Mongetes	de 46 a 48 «	«
Mill	de 28'00 a 30'00 «	«
Blat de moro	de 19'00 a 21'00 «	«
Bestiar porquí	de 16'00 a 22'00	un
Oli	de 19' a 20' «	« mallal
Ous	de 1'45 a 1'50 «	dotzena
Gallines	de 10'00 a 12'00 «	paell
Pollastres	de 5'00 a 8'00 «	«
Anecs	de 6'00 a 7'00 «	«
Cunills.	de 3'00 a 5'00 «	«
Oques	de 5'00 a 7'00 «	una
Patates	de 7'50 a 08'50 «	quintá
Aufals	de 4'00 a 4'50 «	«
Carbó vegetal	de 15'00 a 17'00 «	càrrega
Tocinos grassos pes viu de 00'00 a 00'00 «		arroba
Estelles	de 00'80 a 00'85 «	quintá

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 13'03 litres.

El mallal de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí